גמ' מנא לן דבעי צפון דתני רבה [א] בר רב חנן קמיה דרבא [1] ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת [ב] מה חטאת בצפון אף [א] שלמי צבור בצפון אמר ליה רבא [ג] וכי חטאת מהיכן בצפון מעולה [ג] דבר [ג] הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש אלא [ד] [ב] מדתני רב מרי בריה דרב כהנא [2] על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם מה עולה קדשי קדשים אף זבחי שלמי צבור קדשי קדשים מה עולה בצפון אף זבחי שלמי צבור בצפון אלא [ה] היקשא קמא למאי אתא. לפי שיכול מתנות על מנת כדפרי' וכי תימא [ו] לענין פיסול מתנות דנותן ומוכר ונותן כדקתמר רבי ישמעאל בעולה לעיל (דף נג.) כיון [ו] דמיתקש נמי לעולה תין נמי לשנות מעולה: **מה חטאת אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה** [ז] אף זבחי שלמי צבור לזכרי [ז] כהונה אמר ליה אביי אי הכי גבי איל נזיר דכתיב [3] והקריב את קרבנו לה' כבש בן שנתו תמים אחד לעולה וכבשה אחת בת שנתה [תמימה] לחטאת ואיל אחד [תמים] לשלמים הכי נמי נימא דהקיש הכתוב לחטאת מה חטאת אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה אף איל נזיר נמי אינו נאכל אלא לזכרי כהונה הכי השתא התם כיון דכתיב [4] ולקח הכהן את הזרוע בשלה מן האיל [ג] מכלל דכוליה בעלים אכלי ליה [ז] זרוע בשלה מיהא לא ליתאכיל אלא לזכרי כהונה קשיא ואיבעית אימא קדשי [ז] אקרי קדשי קדשים לא איקרו ואלא למאי הלכתא איתקש אמר רבא [ח] [ג] ה"שאם גלח על אחד משלשתן יצא: **מתני'** התודה ואיל נזיר קדשים קלים שחיטתן [ו] בכל מקום בעזרה [ו] ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע [ח] ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות המורם מהם כיוצא בהן אלא [ט] שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם: **גמ'** ת"ר [5] את חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור [ז] אמר רבי נחמיה וכי ראשונים בטומאה אכלום אלא [ה] טהור מכלל שהוא טמא טהור מטומאת מצורע וטמא מטומאת זב ואיזה זה [ז] זה מחנה ישראל ואימא טהור מטומאת זב וטמא מטומאת מת ואיזה זה זה מחנה לויה אמר אביי אמר קרא [6] ואכלתם אותה במקום קדוש אותה במקום קדוש ולא אחרת במקום קדוש אפקה למחנה לויה הדר כתיב במקום טהור אפקה למחנה ישראל רבא אמר אותה במקום קדוש ולא אחרת במקום קדוש אפקה לגמרי הדר כתב רחמנא תאכלו במקום טהור עיילא למחנה ישראל ואימא עיילא למחנה לויה לחדא מעיילינן לתרתי לא מעיילינן אי הכי אפוקי נמי לחדא מפקינן מתרתי [ט] **לא** מפקינן ועוד [ז] לא תוכל לאכול בשעריך כתיב אלא מחוורתא כדאביי: **מתני'** [ו] שלמים קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד המורם מהם כיוצא בהם אלא [כ] שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם: **גמ'** [ו] ת"ר [8] ושחטו פתח אהל מועד [9] ושחטו אותו לפני אהל מועד [10] ושחט אותו לפני אהל מועד [ל] להכשיר את כל הרוחות [ט] בקדשים קלים ק"ו [י] לצפון ומה קדשי קדשים שלא הוכשרו בכל הרוחות הוכשרו בצפון קדשים קלים שהוכשרו בכל הרוחות אינו דין שהוכשרו בצפון רבי אליעזר אומר לא נאמר הכתוב אלא להכשיר צפון שיכול והלא דין הוא ומה קדשים קלים שהוכשרו בכל הרוחות לא הוכשר מקומן אצל קדשי קדשים קדשי קדשים שלא הוכשרו אלא בצפון אינו דין שלא הוכשר מקומן אצל קדשים קלים ת"ל [יא] אהל מועד

נמ' ועשיתם שעיר עזים וגו'. גבי שתי הלחם וכבשי עלרת כתיב וסיפיה דקרא ושמי כבשים וגו': **ועל זבחי שלמיכם וגו'**. על כרחך בשלמי צבור כתיב שמין קרבן יחיד טעון כלי שיר שמין מומרים שיר על קרבן יחיד כדלמר בערכין (דף י.): **קדשי קדשים.** נפסלים יב] בטבול יום וביולא (ובלינה): **היקשא קמא.** לסיפקא לחטאת: **ה"ג מה חטאת** יג] **כו':** **כיון דכתיב ונקח הכהן מדם החטאת** טו] קדשים ס"מ לא סיפקוה לחטאת להכי לתיכוי (ז) **עלי** מוסיף דקדש קדשים דבהדיא מעטיה מדכתיב קדש ולא כתיב קדשים וגבי שלמי צבור מע"ג דכתיב בהו נמי קדש יהיו לה' לכהן (ויקרא כג) ולא כתיב קדשי קדשים כיון דכתיב לה' לאו למעוטי הוא [טו] **מהיקשא לחיכא למיפק.** כמאן דכתיב קדשי קדשים דמי: **אלא לחטאת:** **שאם גילח על אחד משלשתן יצא** יז]. וחטאת הוא דילפת משלמים מה להל נזיר מם הביאו יחידי גלח חטאת ועולה יצא דכתיב (במדבר ו) ואחר יתגה הנזיר יין ואחר מר בסיפרי [ז] אחר מעשה יחידי והיינו שלמים שעיקר תגלחתו של נזיר תלויה בשלמים שהרי הוזקקו לו [יח] לשלח שערו תחת הדוד דכתיב (שם) על האש אשר תחת זבח השלמים ותניא בסיפרי [ט] וגלח פתח אהל מועד ולקח השערות אשר היה על זבח השלמים אשר תחת הדוד: **תפקה.** ממתנה שניה שקרבה בתוכה למתנה ראשונה. **לפקה לגמרי.** ולפי שהיה מותר בתגלחת ביום ראשון ושלישי שערו שלשת ימים ולילה אחד. דכתיב (במדבר ו) ואחר יתגלח הנזיר את שער ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו [כא] ג' ימים דכתיב, ושלשתן לא [א] יצא. בין על העולה בין על החטאת בין על השלמים שהיה הקישן הכתוב לחטאת מה כו' (כ"ע). וכשלר כתב"י לחטאת וגו': ג] ל"ל וכי דבר (ש"מ): ד] **אלא אמר רבא** (כ"ע וש"מ): ה] ואלא היקשא קמא למה לי אמר רבא מה חטאת (*ש"מ): ו] ל"ל אינם נאכלים אלא לזכרי (*ש"מ): ז] ל"ל קדש איקרי קדש קדשים לא איקרי (כ"ע וצ"ע). [וכן כת"מ לכל שם קדשי קדשים כלפנינו]: ח] נ"ב **רבינא** (כתה"י ודה"ו ועי' דק"ס): ט] נ"ב **לתרתי** (כ"ע ודה"ו). וכנגיון נ"ב כשהיסה עם מ"ס: י] ל"ל ק"ו. וכן כת"י (ש"מ ורוב כתה"י): **יא]** נ"ב ת"ל **ושחטו** פתח אהל מועד **לפני** אהל מועד (*ש"מ): **יב]** ל"ל ליפסל (ש"מ): **יג]** חטאת נאכלת וכו' כל"ל (כתה"י וש"מ). [וכ"ה בילנא תקנו אינה נאכלת]: יד] כלן מסר לבור ואקשינן זרוע בשלה לא יאכל אלא לזכרי כהונה. ואנן תנן המורם מהם כיוצא בהן כו' (*ש"מ): **טו]** בכתה"י וכ"ע **קדש קדשים.** וכל"ל נלמן: **טז]** ל"ל מהיקישא הוא (*ש"מ): **יז]** יצא. בין על העולה בין על החטאת בין על השלמים השלמים בעי שחיטה בכל מקום שבעזרה ודמן טעון שתי מתנות וכו' ואינו נאכל אלא לזכרי כהונה ובשר החטאת נאכל לכהנים זכרים בלבד ואינו נאכל אלא יום ראשון ושני ולילה שביניהם ובשר השלמים נאכל לכל אדם ליום ראשון ושני ולילה שביניהם ואינו נאכל אלא לזכרי כהונה ואין לך בהן אלא שלשה מיני קדשים שבעזרה ושלשתן נאכלין בעזרה ושלשתן נאכלין לזכרי כהונה ושלשתן נאכלין ליום ראשון ושני ולילה שביניהם ושלשתן נאכלין לכל אדם ושלשתן נאכלין בכל מקום בעזרה ושלשתן נאכלין בכל העיר ושלשתן נאכלין לשני ימים ולילה אחד ושלשתן נאכלין בכל מאכל